

ger, man har fra Århus Kommune, hvor man har skolemadsordninger, regner med ca. 12-15 kr. pr. måltid; der er prisen væsentlig lavere for det her gratis madtilbud.

Hvad er ministerens kommentar til den divergens i tallet for de tiltag, der rent faktisk fungerer i landet nu, og så det tal, ministeren refererer til, som bygger på en langt højere pris?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu kan jeg ikke lige foretage en sammenligning af de to beregninger, for jeg kender ikke detaljerne i beregningerne fra Århus. Men hvis det er sådan, at man for – jeg tror, der blev sagt – 12-15 kr. om dagen kan tilbyde det, så vil jeg sige, at så er det jo i hvert fald meget overkommeligt for forældrene at betale for det, for det er jo ikke mere, end man skulle betale for en madpakke, man alligevel giver børnene med hjemmefra. Derfor synes jeg kun, at det bekræfter, at det har forældrene selvfølgelig råd til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 62

Martin Henriksen (DF):

Grunden til, at jeg har bedt om ordet, er den nye navnelov, som De Konservative er varme tilhængere af – det er i hvert fald det, som bliver tilkendegivet over for pressen osv. Jeg har altid set Det Konservative Folkeparti som et parti, der har respekt for, at folk gerne vil værne om deres slægtsnavne, om familien, om, at ægteskabet så vel i befolkningens øjne som i lovgivningen har en særstilling, og at vi også har et fællesskab.

Kl. 13.40

Det, som jeg synes navneloven gør, er, at den går ind og i vid udstrækning sætter individet højere end fællesskabet. Selvfølgelig skal man fokusere på individet, men jeg synes, det må være fællesskabet, der er det afgørende, også det historiske fællesskab, og deri indgår naturligvis et navn. Så jeg vil gerne høre, om ikke familieministerens trods alt har lidt forståelse for de synspunkter, som Dansk Folkeparti har fremført i forbindelse med navneloven.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne sige til hr. Martin Henriksen, at jeg har meget stor forståelse for de synspunkter,

som Dansk Folkeparti har fremført i forbindelse med navneloven, og jeg tror, at vi langt hen ad vejen deler grundsynspunkt med Dansk Folkeparti omkring det vigtige i at kunne holde fast i slægten og historien, se sammenhængen i historien, og også at man via sit navn jo tilkendegiver en tilknytning til en familie og også en slægt, ofte bagud, og at det har stor betydning.

Det er også derfor, vi har valgt at sige i den nye navnelov, som jo har været grundigt forberedt gennem det såkaldte navnelovsudvalg og baserer sig fuldstændig på den betænkning, der kom fra det udvalg, at vi ikke vil gå så langt som f.eks. i Norge og liberalisere, så man kan tage et hvilket som helst efternavn, så snart der er 300 – tror jeg det er – der har efternavnet.

Vi har sagt, at man skal helt op på 1.000 personer i Danmark, der har det pågældende navn, før man bare kan tage det efternavn. Og det hænger jo sammen med, at vi ser på: Hvornår er det et beskyttelsesværdigt efternavn? Hvornår kunne nogle føle, det er et problem, at andre også har det efternavn?

Der siger vi, at hvis mere end 1.000 har det navn, så er det ikke længere så snæver en kreds, at det har den store betydning, om der er nogle flere, der også hedder det. Så det er jo netop udtryk for, at vi vil tilgodesee de særlige navne, som få har, i denne her forbindelse.

Derudover har vi jo lagt vægt på, at man også skal kunne tage et navn, som i flere slægtled tilbage har været anvendt af nogle i slægten. Og det er jo også et udtryk for, at hvis man et slægtled tilbage har en forfader, der havde det pågældende navn, så skal man have mulighed for at tage det. Der har vi altså også tilgodeset hensynet til historien og til slægten.

Martin Henriksen (DF):

Jamen nu er alt ved den nye navnelov selvfølgelig ikke dårligt, og det sidste, som ministeren nævnte, kan jeg sådan set godt følge ministeren i. Men der bliver jo givet omkring 400 navne fri, som ikke er stillet fri i dag. Og med hensyn til de 400 navne er der givetvis en masse mennesker, som har en interesse i at bevare deres slægtsnavn, og som ikke er interesseret i, at man bare giver det navn fri, så alle og enhver kan tage det.

Så tænker jeg også på, at man nu i lovgivningen går ind og sidestiller ægteskabet med et papirløst forhold. Det er jo det, som jeg var inde på i starten, nemlig at ægteskabet så vel i befolkningens øjne som i lovgivningen skal have en sær-